

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

6. De Christi venditione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

Benignè 2. Elucet benignitas in corripiendis discipulis, reddita ratione, quod pauperibus semper foret occasio benefaciendi, non item ipsi Christo in sua persona. Et quòd Magdalena prævenisset vivum ipsum ungerè, quem postea mortuum non posset: id, quod accidit; nam cum venit, ut ungeret ad sepulchrum, jam Iesus resurrexerat.

Mala 3. Elucet providentia, qua Deus obrectationem illam convertit in gloriam Magdalenz: nam factum ejus per occasionem detractionis defensum à Christo, celebratur in universo mundo, quòd alioqui latuisset, aut non tantam haberet commendationem. *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.*

Rom. 8.
28.

MEDITATIO VI.

Christus à Iuda venditur 30. argenteis. Luc. 22. Matth. 26.

PUNCTUM PRIMUM.

Q Vis venditur? Filius Dei, & Dominus omnium, qui natura sua inæstimabilis, & qui seipsum dedit pretium pro nostra redemptione, ut impleretur illud Isaïæ: *Gratis vendidati estis, & sine argento redimemini, sed non sine sanguine.* Igitur vendi voluit, ut ego redimerer, & voluit propter nos sicut formam servi accipere, ita & pretio æstimari, quod est
extre-

extremæ vilitatis, ut tantæ humilitatis exemplo meam deprimeret superbiam.

PUNCTUM II.

Quis vendit? Discipulus: non ex vulgaribus, Judam sed ex duodecim, quibus Dominus potestatem dederat pellendi dæmones, & sanandi infirmos, & tanquam amicis secreta sua manifestaverat. Vendidit autem ex cupiditate, *nam fur erat & loculos habebat.* Unde ægrè tulit unguenti effusionem, ex quo lucrum expectasset: nempe modica usurpare solitus, eo venit cupiditatis, ut etiam venderet magistrum suum, & talenti magistrum. De quo ipse Christus: *Nonne ego vos duodecim elegi: & ex vobis unus diabolus est?* Sic nihil uspiam tutum in hac vita: è cælo Lucifer, è paradiso Adam excidit. Quidni nos? Elige tu, ô anima mea, tutiora: & qui stat, videat ne cadat.

avaritia
impulit
ad ven-
ditionē.
Ioan. 12a
6.

Ioan. 6.
71.
1. Cor.
10. 2.

PUNCTUM III.

Vendidit impulsore diabolo. Iudas quidem, cupiditate sua urgente, exacerbatus fuerat: sed diabolus ea turbatione usus, ut traderet Iesum. Tanti est passio immortificata. Videtur autem eam prætexuisse apud se excusationem, quod Christus tuam necem prædiceret, & alioqui Iudæi in eam essent animati: ut quodammodo utrique satisfaceret; si Iesum proderet, & interim ipse fraudatum unguenti pretium reciperet. Discam non ad-

Diabo-
lus sua-
fit hoc
malum.

mitte-

mittere cogitationes, quæ animo affecto ac perturbato adveniunt : nam tunc se diabolus insinuat.

PUNCTUM IV.

Inimicis
vendi-
tur.

Quibus venditur? Inimicis: si matri, si discipulis, bene ei fuisset. Nec venditur sicuti Ioseph, ut qui liberaretur à morte, sed ut eam incurreret: nam venditus est sitientibus eius sanguinem. Credibile est Iudam apud concilium prætexuisse causam venditionis honestam, quod Christus legem transgredere-
tur, quod admitteret profusionem rei præciosæ ad delicias, & alia nescio quæ, ne sine causa deficere à suo magistro videretur: & excipiebantur ejus omnia cum plausu. Id solatio est Præsulibus, cum à subditis calumnias patiuntur.

Fuit
Christo
ignomi-
niosa.

Sed & alio modo hæc proditio fuit Christo ignominiosa, dum homines animadvertentes avaritiam discipuli tam enormem, ut magistrum venderet, inde faciebant iudicium de magistro, & schola, unde talis prodibat discipulus.

PUNCTUM V.

Vendi-
tur pre-
tio servi

Pretium venditionis, *triginta argentei*. Totidem solvebat pro vita servi, qui illum occidisset. Itaque venditur Dominus Iesus pretio servorum, & venditur ad necem. Videtur autem Iudas (quod ad majorem contemptum facit,

facit) pro quovis pretio paratus fuisse vendere Iesum, cum ait: *Quid vultis enim dare? ego vobis eum tradam*: illi autem continuo pretium servile obtulerunt. At Christus quanto pluris ^{Pluris} facit te, ô Iuda? pretio sui sanguinis te, ingratus, ^{fecit} vult redimere. Et ego quoties viliori adhuc æ- ^{Iudam} stimavi Dominum meum, quando pro vilissima voluptate, aut commodo posthabui ipsius gratiam?

PUNCTUM VI.

Post venditionem quid Iudas, quid Iudæi faciunt? Iudas captat occasionem tradendi Christum, ideòque ad convictum illius revertitur: quem Iesus gestorum gnarus nihilominus ^{Matt.} benignè accipit, & de absentia rogat: ille autem ^{26. 50.} simulare omnia. Iudæi autem læti de pacto, præstolantur cupidi exitum: & quamvis in concilio suo decrevissent, *ne in die festo fieret*, ^{Matt.} propter periculum *tumultus* à plebe, tunc & ^{26. 5.} festo, posthabito respectu, quandoocunque parati ^{Christus} sunt occasionem amplecti: ita videlicet dispo- ^{passus in} nente divina providentiâ, quæ festum & Pa- ^{festis die} schalem diem veri Agni sacrificio destinaverat.

Collige duo documenta. 1. Quod in quavis ^{Cur su-} congregatione necesse est reperiri aliquos de- ^{stinuit} generes, quantumvis sub industrio & sancto ^{Iudam} moderatore. 2. Valere id ad exercitium ma- ^{ramdiu.} gnarum virtutum, patientiæ, mansuetudinis, & ^{1.} ^{2.} charitatis, quæ præcipuè inter filios rebelles e-
nitent. Cujus rei exemplum præbere mode-
ratori-

ratoribus voluit Christus Dominus, sustinendo
Iudam, & adnitendo ipsum juvare.

MEDITATIO VII.

Esus Agni Paschalis. Matth. 26.

Marc. 14. Luc. 22.

PUNCTUM PRIMUM.

1. **Zelus legis in Christo.** PRæparatio Agni. 1. Elucet in Christo studium observandi legem, quando idcirco Ierosolymam venit, ubi sciebat sibi parari necem, & præmisit, qui necessaria curarent, ne quis defectus committeretur in legali observatione. Sic ego studiosus sim divinatorum præceptorum. 2. Duos præmisit ad hoc, Petrum, & Ioannem (in quibus fides & dilectio significantur) charissimos sibi discipulos. Disponunt eadem virtutes ritè animam ad esum veri Agni in facta Eucharistia. 3. Nuntiarî iussit Domino domus: *Magister dicit, tempus meum propè est, apud te facio Pascha cum discipulis meis.* Verba hæc ita fuerunt efficacia, ut confestim locum amplum, & reliqua præbuerit. O, audiam ego ex te, quòd apud me velis Pascha facere! Ecce totum cor & animam tibi offero, ubi cœnes.

PUNCTUM II.

- Valedicit Matri. **C**redibile est, Christum, antequam Bethaniam postremò excederet ad hanc cœnam, valedicere Matri.